

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **I.Č.**, právně zastoupeného Mgr. Michalem Machkem, advokátem se sídlem Ostrava – Moravská Ostrava, Dlouhá 6, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2007, o **částečný invalidní důchod při pracovním úrazu**,

t a k t o:

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 27.10.2010 č.j. 6 Ads 49/2010-99 byl ke kasační stížnosti podané žalobcem zrušen rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 30.9.2009 č.j. 43Cad 172/2007-58 a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, že krajský soud svým postupem, kdy se náležitě nevypořádal s opakovanými důkazními návrhy stěžovatele (dříve žalobce), zasáhl do práva stěžovatele na spravedlivý proces vyplývajícího z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně základních práv a lidských svobod a způsobil i nepřezkoumatelnost svého rozsudku pro nedostatek důvodů. K ostatním námitkám stěžovatele Nejvyšší správní soud poznamenal, že většina námitek žalobce byla směřována proti závěrům o zdravotním stavu, které převzal krajský soud ze dvou posudků PK MPSV. Takovýto postup shledává žalobce jako nesprávné zjištění skutkového stavu, jako jednostranné, spekulativní a nepřesvědčivé a polemizuje z konkrétními lékařskými

závěry. Žalobce však neuvedl žádné konkrétní výhrady proti tomu, že by posudky byly neúplné a nereagovaly na předložené lékařské zprávy, připadají mu pouze jednostranné, nesprávné, spekulativní a nepřesvědčivé, avšak neuvedl žádný konkrétní přesvědčivý argument, v čem nesplňují požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti.

V původním řízení žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2007, kterým mu byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod při pracovním úrazu pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku ze dne 25. 6. 2007 není částečně invalidní v souvislosti s úrazem, ale je nadále částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění pro obecnou chorobu. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35%. Žalobce ve včas podané žalobě namítal, že je napadený výrok rozhodnutí nezákonný, následkem rozhodnutí žalované mu přestala být vyplácena náhrada škody podle pracovněprávních předpisů. Žalobce je přesvědčen, že splňoval podmínky pro částečný invalidní důchod způsobený následkem pracovního úrazu. Nepříznivý zdravotní stav je dle žalobce způsoben pouze zdravotními postiženími, které vznikly následkem pracovního úrazu, k němuž došlo u bývalého zaměstnavatele žalobce dne 4.1.1996. Navrhoval proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Krajský soud opětovně přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 1. 8. 2007.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku dne 25. 6. 2007 hodnotil míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce dle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písmene b) celkem 35% a vyslovil, že žalobce není částečně invalidní v souvislosti s úrazem, ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění pro obecnou chorobu.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 7. 3. 2008 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřující praktické lékařky MUDr. N. O., N., F.-M. a kompletní zdravotní dokumentace neurologicko rehabilitačního stacionáře N., J. K. 648, F.-M., z lékařských nálezů doložených k odvolání, lékařských nálezů předložených při jednání komise a z vlastního zjištění při jednání komise. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav po operaci páteře dne 12. 7. 1996 t. č. recidivujícími a dlouhotrvajícími projevy nervového dráždění prokázaného EMG vyšetřením, kdy stav odpovídá příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole XV, oddíle F, položce 3 písmenu b). Z daného rozmezí stanovila komise střední hranici 35% i

s přihlédnutím k dosavadnímu pracovnímu zařazení. Komise konstatovala, že u žalobce nelze jednoznačně určit, zda operace byla způsobená uvedeným úrazem v lednu 1996, protože dle zdravotní dokumentace praktické lékařky první potíže s bederní páteří měl žalobce již v roce 1980. Další vzplanutí bolesti bederní páteře je zaznamenáno v dekurzu praktického lékaře dne 13. 10. 1995, tj. cca 2 měsíce před uváděným úrazem ze dne 4. 1. 1996. Od 13. 10. 1995 byla pro bolesti páteře vystavena pracovní neschopnost, ukončena 18. 11. 1995 na žádost žalobce. Neurologické vyšetření dne 18. 10. 1995 pro bolesti zad popisovalo bolestivý syndrom bederní páteře při oklusi pravé SIS – stav po starém úraze, bez přítomnosti radikul. symptomatologie. Žalobce uváděl, že před 15-ti lety (tj. v roce 1980) byl udeřen při hokeji pukem do pravého boku, od té doby býval minimálně 2x za rok na pracovní neschopnosti pro bolesti v bederní páteři. Výše uvedené dle komise není v korelaci s tvrzením žalobce v jeho odvolání, že žalobce před pracovním úrazem dne 4. 1. 1996 vertebrogenními potížemi netrpěl, a že výlučnou příčinou částečné invalidity byl a je pracovní úraz ze dne 4. 1. 1996. Podle komise z dokumentace praktické lékařky jsou patrné i další nemoci, které mohly mít vliv na pohybový aparát. V červnu 1994 byl sledován pro boreliozu a v listopadu 1994 pro Yersiniozu. V popisu MRI z roku 2004 je uveden i vrozeně úzký páteřní kanál. Vše může způsobovat vertebrogenní potíže.

Na základě námitek uváděných žalobcem byl dne 18. 8. 2008 vypracován srovnávací posudek Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Komise se soustředila na zhodnocení dochovaných dobových dokumentací, na jejichž podkladě je možné se k problematice kvalifikovaně vyjádřit, a dotázala se žalobce na tehdejší způsob práce, průběh úrazového děje a další související okolnosti. Vertebrogenní obtíže, jimiž žalobce již dříve trpěl, postihovaly jednak oblast krční (jež není v daném případě posudkově významná), jednak oblast bederní. Snímek rtg ze dne 14. 11. 1995 dle komise na žalobcově páteři tehdy nic posudkově významného neprokázal, ale je známo, že jemnější změny běžný snímek rtg zpravidla nezobrazí. Pochyby dle komise vzbuzuje samotný mechanismus úrazu. Stojící, byť i rozkročený pracovník, držící v ruce dvoumetrovou tyčku o hmotnosti několika málo kg, není schopen vynaložit v horizontálním směru takovou sílu, aby si způsobil výhřez meziobratlové ploténky. Na hmotnosti dopravovaného vývalku, jehož dráhu se žalobce snažil korigovat pomocí lamače, tolik nezáleží, protože popsáním mechanismem by k poškození páteře nemělo dojít, i kdyby se žalobce pomocí lamače plnou silou opíral o zeď. Existuje však i jiný popis úrazového mechanismu, a to v záznamu závodní lékařky ze dne 8. 1. 1996, který citovala komise v posudku. Tam se píše o „prudkém pohybu“, zatímco text záznamu o úrazu uvádí „prudké opření“ o plech hmotnosti 1.120 kg. Prudký pohyb se nevykonává maximální silou. Dle komise je obtížné prokázat, kdy výhřez žalobcovy meziobratlové ploténky skutečně vznikl. Nejspíše vznikl postupně vlivem degenerativních změn velmi exponovaného úseku páteře. Jistě nevznikl náhle dne 4. 1. 1996, protože v takovém případě by zraněný musel vyhledat lékařské ošetření neprodleně, a to se nestalo. Komise také konstatovala, že u rehabilitační lékařky a neuroložky dr. Z., kam byl žalobce v pondělí 8. 1. poslán a poté byl v úterý dne 9. 1. vyšetřen, se zmínil o starších vertebrogenních obtížích (pro něž byl v říjnu a listopadu 1995 práce neschopen), ale neuvedl nic o aktuálních obtížích, pro něž předchozího dne vyhledal svou závodní lékařku. Záznam o úrazu byl sepsán 27. 2. 1996, tedy 54. den poté, kdy k příhodě došlo, nikoli během hospitalizace na neurol. odd. jak žalobce uvedl, neboť neurologická hospitalizace skončila dne 13. 2. 1996. Dle komise rozhodující příčinou

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl vertebrogenní bolestivý syndrom s dodatečně prokázaným výhřezem ploténky L5/S1 doleva, který komise k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ posuzuje podle kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ (tj. vyhláškou č. 40/2000 Sb.) a v rámci tam stanoveného rozpětí míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 30-50% hodnotí jeho středem, tj. 40%. Příčinnou souvislost výhřezu meziobratlové ploténky L5/S1 s pracovním úkonem ze dne 4. 1. 1996 nelze bezpečně prokázat. Komise došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byl žalobce částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. z obecných příčin, nikoliv následkem úrazu ze dne 4. 1. 1996.

Uvedená skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 1. 8. 2007, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení ve Frýdku-Místku, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 7. 3. 2008 a ze srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 18. 8. 2008 a ze záznamu o pracovním úrazu.

Dle § 43 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí má pojištěnec nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, nebo následkem pracovního úrazu. Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Dle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud opětovně k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o částečný invalidní důchod při pracovním úrazu, podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 7. 3. 2008 a ze srovnávacího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze ze dne 18. 8. 2008. Tyto posudky podaly posudkové komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též vždy lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházely posudkové komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. ve znění platném ke dni vydaného rozhodnutí a určily, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a tato postižení uvedly v diagnostickém souhrnu. Dospěly k závěru shodnému se závěrem posudkového lékaře OSSZ, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí byl žalobce částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. z obecných příčin, nikoliv následkem úrazu ze dne 4. 1. 1996. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl stav po operaci páteře dne 12.7.1996, t. č. recidivujícími a dlouhotrvajícími projevy nervového dráždění prokázaného EMG vyšetřením. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí, kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písmene b). Tato položka je určena pro stavy po operacích páteře a plotének, stavy po úrazech páteře a plotének, stavy s často recidivujícími nebo dlouhotrvajícími projevy nervového a svalového dráždění prokázanými EMG, insuficiencí svalového korzetu a podstatným snížením celkové výkonnosti organismu. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 30-50% a posudkové komise postižení žalobce hodnotily na střední hranici 40 % i s přihlédnutím k dosavadnímu pracovnímu zařazení. Komise konstatovaly, že u žalobce nelze jednoznačně určit, zda operace byla způsobená uvedeným úrazem v lednu 1996, protože dle zdravotní dokumentace praktické lékařky první potíže s bederní páteří měl žalobce již v roce 1980.

Krajský soud poukazuje na závěr zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, v němž se opakovaně uvádí, že snížení zdravotní způsobilosti žalobce nemělo zásadní příčinu v pracovním úrazu, když výhřez meziobratlové ploténky žalobce vznikal postupně vlivem degenerativních změn velmi exponovaného úseku páteře a k výhřezu nedošlo náhle 4.1.1996 (v daném případě bylo uvedeno datum 4. 1. 1995, avšak jde o evidentní písařskou chybu), poněvadž v takovém případě by žalobce musel vyhledat lékařské ošetření neprodleně, což se nestalo, neboť první lékařské vyšetření se uskutečnilo teprve za 4 dny po úrazu. Záznam o úrazu byl pak sepsán až téměř dva měsíce poté, co k úrazu došlo. S ohledem na to krajský soud považoval za nadbytečné provádět další navrhované dokazování ze strany žalobce, zejména pak dotazy o preventivních zdravotních prohlídkách žalobce. Pokud jde o další návrh žalobce na doplnění dokazování výsledkem členů posudkových komisí, k tomu krajský soud uvádí : jak bylo konstatováno ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího

správního soudu a jak vyplývá také z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 Ads 1/2003-111 ze dne 23.9.2003, je nepřipustné, aby soud zjišťoval v rámci dokazování stanovisko jednotlivých členů posudkových komisí ministerstva práce a sociálních věcí, a proto krajský soud výslech členů těchto posudkových komisí neprovedl. Doplnění dokazování ustanovením soudního znalce pak krajský soud neprovedl z toho důvodu, že obsah podaných posudků PK MPSV ČR v Ostravě a zejména posudku PK MPSV ČR v Praze považoval za úplný a správný, jak bylo také konstátováno ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu. Pokud jde o dohodu žalobce s bývalým zaměstnavatelem o poskytování ztrátě na výdělků po skončení pracovní neschopnosti ze dne 12.3.1997, krajský soud provedl důkaz touto listinou stejně jako listinou Kooperativy pojišťovny a.s. o refundaci náhrad žalobci za rok 2006 a 2007. Z citované dohody bylo zjištěno, že žalobce utrpěl dne 4.1.1996 pracovní úraz u svého zaměstnavatele Válcoven plechu a.s. Frýdek-Místek, za který odpovídá organizace v rozsahu 100%, avšak z ostatního dokazování, zejména z citovaných závěrů obou posudkových komisí, vyplynulo jednoznačně, že následné snížení zdravotní způsobilosti žalobce nemá příčinu v pracovním úrazu.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 40 % byl vyšší než 33 %. U žalobce se nejedná o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání rozhodnutí z obecných příčin, nikoliv následkem pracovního úrazu ze dne 4.1.1996.

Soud proto žalobu opětovně zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního, § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 20.8.2012

JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně